

Onsdag den 30. maj 2018

P8_TA(2018)0225

Fortolkning og gennemførelse af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning

Europa-Parlamentets beslutning af 30. maj 2018 om fortolkning og gennemførelse af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning (2016/2018(INI))

(2020/C 76/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 17, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 295 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹⁾ ("den nye interinstitutionelle aftale"),
- der henviser til rammeaftalen af 20. oktober 2010 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen ⁽²⁾ ("rammeaftalen fra 2010"),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 16. december 2003 om bedre lovgivning ⁽³⁾ ("den interinstitutionelle aftale fra 2003"),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster ⁽⁴⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle overenskomst af 22. december 1998 om fælles retningslinjer for EF-lovgivningens affattelse ⁽⁵⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽⁶⁾,
- der henviser til den fælles erklæring af 13. juni 2007 om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure ⁽⁷⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles politiske erklæring af 27. oktober 2011 om forklarende dokumenter ⁽⁸⁾,
- der henviser til den fælles erklæring om EU's lovgivningsmæssige prioriteter for 2017 ⁽⁹⁾,
- der henviser til den fælles erklæring om EU's lovgivningsmæssige prioriteter for 2018-2019 ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.

⁽³⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

⁽⁵⁾ EFT C 73 af 17.3.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 145 af 30.6.2007, s. 5.

⁽⁸⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 15.

⁽⁹⁾ EUT C 484 af 24.12.2016, s. 7.

⁽¹⁰⁾ EUT C 446 af 29.12.2017, s. 1.

Onsdag den 30. maj 2018

- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols domme af 18. marts 2014 ("biocid-sagen"), 16. juli 2015 ("sagen om visumgensidighedsmekanismen"), 17. marts 2016 ("sagen om den delegerede retsakt om CEF"), 14. juni 2016 ("Tanzania-sagen") og 24. juni 2014 ("Mauritius-sagen") ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin afgørelse af 13. december 2016 om den generelle revision af Europa-Parlamentets forretningsorden ⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. april 2016 om programmet for målrettet og effektiv regulering (REFIT): Status og udsigter for fremtiden ⁽¹³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2016 om de strategiske prioriteringer for Kommissionens arbejdsprogram for 2017 ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til sin afgørelse af 9. marts 2016 om indgåelse af en interinstitutionel aftale om bedre lovgivning mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen ⁽¹⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 27. november 2014 om revision af Kommissionens retningslinjer for konsekvensanalyse og SMV-testens rolle ⁽¹⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. februar 2014 om opfølgning på delegationen af lovgivningsbeføjelser og medlemsstaternes kontrol med Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽¹⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. februar 2014 om målrettet EU-regulering samt nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet – 19. rapport om bedre lovgivning for 2011 ⁽¹⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2012 om den 18. rapport om bedre lovgivning - anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (2010) ⁽¹⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. september 2011 om bedre lovgivning, subsidiaritet, proportionalitet og intelligent lovgivning ⁽²⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. juni 2011 om garanti for uafhængige konsekvensanalyser ⁽²¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. oktober 2017 med titlen "Fuldføring af dagsordenen om bedre regulering: Bedre løsninger for bedre resultater" (COM(2017)0651),
- der henviser til artikel 294 i TEUF om den fælles beslutningsprocedure,
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 24. oktober 2017 med titlen "Overview of the Union's Efforts to Simplify and to Reduce Regulatory Burdens" (SWD(2017)0675),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. december 2016 med titlen "EU-retten: Bedre resultater gennem bedre anvendelse" ⁽²²⁾,

⁽¹¹⁾ Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. marts 2014, *Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union*, sag C-427/12, ECLI:EU:C:2014:170; Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. juli 2015, *Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union*, sag C-88/14, ECLI:EU:C:2015:499; Domstolens dom af 17. marts 2016, *Europa-Parlamentet mod Europa-Kommissionen*, sag C-286/14, ECLI:EU:C:2016:183; Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. juni 2016, *Parlamentet mod Rådet*, sag C-263/14, ECLI:EU:C:2016:435; Domstolens dom (Store Afdeling) af 24. juni 2014, *Parlamentet mod Rådet*, sag C-658/11, ECLI:EU:C:2014:2025.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0484.

⁽¹³⁾ EUT C 58 af 15.2.2018, s. 39.

⁽¹⁴⁾ EUT C 101 af 16.3.2018, s. 116.

⁽¹⁵⁾ EUT C 50 af 9.2.2018, s. 91.

⁽¹⁶⁾ EUT C 289 af 9.8.2016, s. 53.

⁽¹⁷⁾ EUT C 285 af 29.8.2017, s. 11.

⁽¹⁸⁾ EUT C 93 af 24.3.2017, s. 14.

⁽¹⁹⁾ EUT C 353 E af 3.12.2013, s. 117.

⁽²⁰⁾ EUT C 51 E af 22.2.2013, s. 87.

⁽²¹⁾ EUT C 380 E af 11.12.2012, s. 31.

⁽²²⁾ EUT C 50 af 9.2.2018, s. 91.

Onsdag den 30. maj 2018

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. september 2016 med titlen "Bedre lovgivning: Levering af bedre resultater til fordel for en stærkere Union" (COM(2016)0615),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. maj 2015 med titlen "Bedre regulering for bedre resultater – En EU-dagsorden" (COM(2015)0215),
 - der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 7. juli 2017 om retningslinjer for bedre regulering (SWD(2017)0350),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til de fælles drøftelser mellem Retsudvalget og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, jf. forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelser fra Udvalget om International Handel, Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og Udvalget for Andragender (A8-0170/2018),
- A. der henviser til, at den nye interinstitutionelle aftale trådte i kraft på dagen for undertegnelsen, den 13. april 2016;
- B. der henviser til, at Parlamentet og Kommissionen i forbindelse med vedtagelsen af den nye interinstitutionelle aftale fremsatte en erklæring om, at den nye aftale "afspejler ligevægten mellem og de respektive kompetencer hos Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen som fastsat i traktaterne" og "ikke [griber] ind i rammeaftalen af 20. oktober 2010 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen" ⁽²³⁾;
- C. der henviser til, at Parlamentet med henblik på at gennemføre bestemmelserne i den nye interinstitutionelle aftale om interinstitutionel programmering reviderede sin forretningsorden for bl.a. at fastlægge de interne procedurer for forhandling og vedtagelse af fælles konklusioner om flerårig programmering og fælles erklæringer om årlig interinstitutionel programmering;
- D. der henviser til, at de tre institutioner i relation til den årlige interinstitutionelle programmering nåede til enighed om to fælles erklæringer om EU's lovgivningsmæssige prioriteter for hhv. 2017 og 2018-2019;
- E. der henviser til, at den nye interinstitutionelle aftale i modsætning til den interinstitutionelle aftale fra 2003 ikke længere indeholder en retlig ramme for brugen af alternative reguleringsmetoder som f.eks. samregulering og selvregulering, hvorfor der ikke nævnes noget om sådanne metoder;
- F. der henviser til, at Kommissionen i henhold til punkt 13 i den nye interinstitutionelle aftale skal gennemføre en så bred høring som muligt i sin konsekvensanalyseproces; der henviser til, at Kommissionen tilsvarende i henhold til punkt 19 i den nye interinstitutionelle aftale forud for vedtagelsen af sine forslag skal foretage offentlige høringer på en åben og gennemsigtig måde, der sikrer, at metoden og fristerne i disse offentlige høringer giver mulighed for den bredest mulige deltagelse, som ikke er begrænset til særinteresser og deres lobbyister;
- G. der henviser til, at Kommissionen i juli 2017 reviderede sine retningslinjer for bedre regulering for bedre at forklare og udnytte forbindelserne mellem de forskellige stadier af politikudformningen inden for Kommissionen, idet de tidligere selvstændige retningslinjer, som behandlede konsekvensanalyse, evaluering og gennemførelse særskilt, blev erstattet, og for at medtage nye retningslinjer for planlægning og høring af interessenter;

⁽²³⁾ Se bilag II til Europa-Parlamentets afgørelse af 9. marts 2016 om indgåelse af en interinstitutionel aftale om bedre lovgivning mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen.

Onsdag den 30. maj 2018

- H. der henviser til, at Kommissionen i henhold til punkt 16 i den nye interinstitutionelle aftale på eget initiativ eller på opfordring fra Parlamentet eller Rådet kan supplere sin egen konsekvensanalyse eller udføre andet analytisk arbejde, som den anser for nødvendigt;
- I. der henviser til, at det ved den nye interinstitutionelle aftale anerkendes, at det tidligere Udvalg for Konsekvensanalyse erstattes med Kommissionens Udvalg for Forskriftskontrol; der henviser til, at sidstnævnte bl.a. har til opgave at foretage en objektiv kvalitetskontrol af Kommissionens konsekvensanalyser; der henviser til, at der kræves en positiv udtalelse fra udvalget, for at et initiativ ledsaget af en konsekvensanalyse kan blive fremlagt med henblik på vedtagelse af Kommissionen; der henviser til, at udkastet til rapport i tilfælde af en negativ udtalelse skal revideres og forelægges for udvalget igen, og at der i tilfælde af endnu en negativ udtalelse kræves en politisk beslutning for at gå videre med initiativet; der henviser til, at udvalgets udtalelse bliver offentliggjort på Kommissionens websted samtidig med rapporten om det pågældende initiativ og, når det drejer sig om konsekvensanalyser, når Kommissionen har vedtaget det dermed forbundne politiske initiativ ⁽²⁴⁾;
- J. der henviser til, at Udvalget for Forskriftskontrol i begyndelsen af 2017 blev færdigt med ansættelsen af sit personale, herunder tre medlemmer, der blev hentet uden for EU-institutionerne; der henviser til, at udvalget i 2016 gennemgik 60 særskilte konsekvensanalyser, hvoraf 25 (42 %) i første omgang blev vurderet negativt, hvilket førte til revision og fornyet forelæggelse for udvalget; der henviser til, at udvalget efterfølgende har givet positive samlede vurderinger til alle på nær én af de reviderede konsekvensanalyser, det har modtaget; der henviser til, at udvalget har udvekslet oplysninger med Parlamentets tjenestegrene om bedste praksis og metoder vedrørende konsekvensanalyser;
- K. der henviser til, at det i punkt 25 i den nye interinstitutionelle aftale hedder, at hvis der påtænkes en ændring af retsgrundlaget, som medfører ændring fra den almindelige lovgivningsprocedure til en særlig lovgivningsprocedure eller en ikkelovgivningsmæssig procedure, vil de tre institutioner udveksle synspunkter herom; der henviser til, at Parlamentet har ændret sin forretningsorden for at gennemføre denne bestemmelse; der henviser til, at denne bestemmelse endnu ikke har skullet anvendes;
- L. der henviser til, at de tre institutioner i punkt 27 i den nye interinstitutionelle aftale anerkender behovet for tilpasning af al eksisterende lovgivning til den retlige ramme, der blev indført ved Lissabontraktaten, og navnlig behovet for at give høj prioritet til hurtig tilpasning af alle basisretsakter, der stadig henviser til forskriftsproceduren med kontrol; der henviser til, at Kommissionen foreslog den sidstnævnte tilpasning i december 2016 ⁽²⁵⁾; der henviser til, at Parlamentet og Rådet i øjeblikket behandler dette forslag meget indgående;
- M. der henviser til, at en ny udgave af den fælles forståelse om delegerede retsakter og om de dertil knyttede standardbestemmelser er knyttet som bilag til den nye interinstitutionelle aftale; der henviser til, at de tre institutioner i henhold til punkt 28 i den nye interinstitutionelle aftale vil indlede forhandlinger uden unødigt forsinkelse efter aftalens ikrafttræden med henblik på at supplere denne fælles forståelse med fastlæggelse af ikkebindende kriterier for anvendelse af artikel 290 og 291 i TEUF; der henviser til, at disse forhandlinger efter lange forberedelser endelig begyndte i september 2017;
- N. der henviser til, at de tre institutioner i punkt 29 i den nye interinstitutionelle aftale forpligtede sig til senest inden udgangen af 2017 at oprette et fælles funktionelt register over delegerede retsakter, som på en velstruktureret og brugervenlig måde stiller oplysninger til rådighed med henblik på at øge gennemsigtigheden, lette planlægningen og muliggøre sporbarhed i alle de forskellige faser af en delegeret retsakts livscyklus; der henviser til, at registret nu er blevet oprettet og blev taget i brug i december 2017;
- O. der henviser til, at det i punkt 32 i den interinstitutionelle aftale hedder: "Kommissionen skal udføre sin rolle som mægler ved at behandle den lovgivende myndigheds to parter lige under fuld respekt for de opgaver, de tre institutioner er pålagt i traktaterne";
- P. der henviser til, at Parlamentet og Rådet i punkt 34 i den nye interinstitutionelle aftale i deres egenskab af medlovgivere understregede vigtigheden af at opretholde tætte kontakter allerede forud for interinstitutionelle forhandlinger, så der opnås en bedre gensidig forståelse af deres respektive holdninger, og med henblik herpå blev enige om at lette den gensidige udveksling af synspunkter og information, herunder ved regelmæssigt at indbyde repræsentanter for de øvrige institutioner til uformelle drøftelser; der henviser til, at disse bestemmelser ikke har givet anledning til nogen nye særlige procedurer eller strukturer; der henviser til, at selv om kontakten mellem institutionerne er blevet intensiveret inden for rammerne af den fælles erklæring om de lovgivningsmæssige prioriteter, tyder udvalgenes erfaringer på, at der ikke er nogen systematisk tilgang til at lette en sådan udveksling af synspunkter, og at det fortsat er vanskeligt at få information og tilbagemeldinger fra Rådet om spørgsmål, der rejses heri af medlemsstaterne; der henviser til, at Parlamentet finder denne situation meget utilfredsstillende;

⁽²⁴⁾ Artikel 6, stk. 2, i afgørelse truffet af formanden for Europa-Kommissionen den 19. maj 2015 om oprettelse af et uafhængigt Udvalg for Forskriftskontrol (C(2015)3263).

⁽²⁵⁾ Se COM(2016)0798 og COM(2016)0799.

Onsdag den 30. maj 2018

- Q. der henviser til, at Parlamentet med henblik på at styrke lovgivningsprocessens gennemsigtighed yderligere har revideret sin forretningsorden for at tilpasse sine regler om interinstitutionelle forhandlinger som led i den almindelige lovgivningsprocedure på grundlag af de bestemmelser, der blev indført i 2012; der henviser til, at alle Parlamentets forhandlingsmandater er offentlige, hvorimod det samme sig ikke gør sig gældende for Rådets mandater; der henviser til, at Parlamentet finder denne situation meget utilfredsstillende;
- R. der henviser til, at de tre institutioner i punkt 39 i den nye interinstitutionelle aftale for at fremme sporbareheden af de forskellige skridt i lovgivningsprocessen påtog sig senest den 31. december 2016 at identificere metoder til at videreudvikle platforme og værktøjer til dette formål, så der kan oprettes en særlig fælles database over lovgivningssagernes status; der henviser til, at der til dato ikke er blevet oprettet en sådan fælles database;
- S. der henviser til, at de tre institutioner i punkt 40 i den nye interinstitutionelle aftale for så vidt angår forhandling og indgåelse af internationale aftaler forpligtede sig til at mødes senest seks måneder efter den nye interinstitutionelle aftales ikrafttræden for at forhandle forbedrede praktiske ordninger for samarbejde og informationsdeling inden for rammerne af traktaterne som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen); der henviser til, at disse forhandlinger blev indledt i november 2016 og stadig er i gang;
- T. der henviser til, at reguleringsmæssigt samarbejde har vist sig at være et centralt redskab i internationale handelsaftaler som et skridt på vejen mod reguleringsmæssig dialog og sammenhæng mellem handelspartnere; der henviser til, at Kommission i denne proces fortsat skal være forpligtet på principperne om fair og lige vilkår for alle interessenter og sikring af størst mulig gennemsigtighed i beslutningsprocessen;
- U. der henviser til, at de tre institutioner i punkt 46 i den nye interinstitutionelle aftale bekræfter, at de har forpligtet sig til hyppigere at anvende den lovgivningsmæssige omarbejdningsteknik med henblik på ændring af gældende lovgivning i fuld overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter;
- V. der henviser til, at Kommissionen i henhold til punkt 48 i den nye interinstitutionelle aftale som et bidrag til programmet for målrettet og effektiv regulering (REFIT) påtager sig årligt at fremlægge en oversigt, herunder en årlig undersøgelse af byrden, over resultaterne af Unionens bestræbelser på at forenkle lovgivningen samt på at undgå overregulering og mindske den administrative byrde; der henviser til, at resultaterne af den første årlige undersøgelse af byrden blev fremlagt den 24. oktober 2017 som led i Kommissionens arbejdsprogram for 2018;
- W. der henviser til, at den årlige undersøgelse af byrden giver en enestående mulighed for at identificere og overvåge resultaterne af Unionens bestræbelser på at undgå overregulering og mindske de administrative byrder; der henviser til, at denne undersøgelse af byrden er en glimrende anledning til at vise merværdien af EU-lovgivningen og sikre åbenhed for EU-borgerne;
- X. der henviser til, at den interinstitutionelle aftale opfordrer til interinstitutionelt samarbejde med henblik på at forenkle eksisterende EU-lovgivning og undgå overregulering og administrative byrder for borgere, myndigheder og virksomheder; der henviser til, at Parlamentet understreger, at disse mål i forbindelse med internationale handelsaftaler ikke bør føre til lavere standarder for beskyttelse af miljøet, folkesundheden, arbejdstagernes sundhed, sikkerhed, Den Internationale Arbejdsorganisations standarder og forbrugerrettigheder;
- Y. der henviser til, at de tre institutioner i henhold til punkt 50 i den nye interinstitutionelle aftale i fællesskab og regelmæssigt vil overvåge gennemførelsen af den nye interinstitutionelle aftale både på politisk niveau gennem årlige drøftelser og på teknisk niveau i Den Interinstitutionelle Koordinationsgruppe; der henviser til, at overvågningen på politisk niveau omfatter regelmæssige drøftelser i Udvalgsformandskonferencen og det årlige statusmøde på højt niveau; der henviser til, at der endvidere blev fastlagt specifikke overvågningsordninger i forbindelse med de to fælles erklæringer om EU's lovgivningsmæssige prioriteter for hhv. 2017 og 2018-2019; der henviser til, at udvalgenes hidtidige erfaringer også er et uvurderligt værktøj til vurdering af gennemførelsen af den nye interinstitutionelle aftale; der henviser til, at Retsudvalget har specifik kompetence inden for bedre lovgivning og forenkling af EU-lovgivningen;

Onsdag den 30. maj 2018

Fælles tilsagn og mål

1. betragter den nye interinstitutionelle aftale som en interinstitutionel øvelse, der har til formål at forbedre kvaliteten af Unionens lovgivning; minder om, at EU-lovgivningen i mange tilfælde harmoniserer eller erstatter forskellige regler i de 28 medlemsstater og dermed muliggør gensidig og lige adgang til de nationale markeder og reducerer de samlede administrative omkostninger med henblik på etableringen af et velfungerende indre marked;
2. glæder sig over de fremskridt og de erfaringer, der er gjort i det første halvandet år med anvendelse af den nye interinstitutionelle aftale, og opfordrer institutionerne til at gøre en yderligere indsats for at gennemføre aftalen fuldt ud, navnlig med hensyn til de interinstitutionelle forhandlinger om ikkebindende kriterier for anvendelse af artikel 290 og 291 i TEUF, tilpasningen af alle basisretsakter, der stadig henviser til forskriftsproceduren med kontrol, de interinstitutionelle forhandlinger om de praktiske ordninger for samarbejde og informationsdeling angående forhandling og indgåelse af internationale aftaler og oprettelsen af en særlig fælles database over lovgivningssagernes status;
3. minder om, at den nye interinstitutionelle aftale har til formål at udvikle et mere åbent og gennemsigtigt forhold mellem de tre institutioner med henblik på at opnå lovgivning af høj kvalitet i unionsborgernes interesse; mener, at selv om princippet om loyalt samarbejde mellem institutionerne kun er nævnt i punkt 9 og 32 i forbindelse med specifikke områder, der er omfattet af den nye interinstitutionelle aftale, bør det overholdes under hele lovgivningscyklussen som et af de principper, der er nedfældet i artikel 13 i TEU;

Programmering

4. glæder sig over enigheden mellem de tre institutioner om at ville styrke Unionens årlige og flerårige programmering, jf. artikel 17, stk. 1, i TEU, ved hjælp af en mere struktureret procedure med en præcis tidsplan; noterer sig med tilfredshed, at de tre institutioner deltog aktivt den første årlige interinstitutionelle programmering under den nye interinstitutionelle aftale, hvilket førte til en fælles erklæring om Unionens lovgivningsmæssige prioriteter for 2017, idet 59 vigtige lovgivningsforslag blev identificeret som prioriteter for 2017, mens 31 vigtige lovgivningsforslag blev identificeret som prioriteter indtil udgangen af den nuværende valgperiode under henvisning til en fælles erklæring om de lovgivningsmæssige prioriteter for 2018-2019; glæder sig i denne forbindelse navnlig over Rådets aktive deltagelse og forventer, at den vil fortsætte i fremtiden, herunder for så vidt angår den flerårige programmering for den nye valgperiode; mener imidlertid, at aftaler i fælles erklæring om prioritering af visse lovgivningssager ikke bør bruges til at lægge unødigt pres på de to lovgivere, og at større hastighed ikke bør prioriteres på bekostning af kvaliteten af lovgivningen; mener, at det er vigtigt at evaluere, hvordan den nuværende praksis og reglerne for godkendelse af fælleserklæring anvendes, og om der kan foretages visse forbedringer i Parlamentets forretningsorden med hensyn til forhandlingerne om den interinstitutionelle programmering, f.eks. for at styrke det mandat som formanden fik tildelt af de politiske grupper;
5. finder det meget vigtigt, at Parlamentets udvalg bliver hørt fuldt ud under hele udarbejdelsen og gennemførelsen af den fælles erklæring;
6. påpeger, at den nye interinstitutionelle aftale ikke berører de gensidige tilsagn, der blev opnået enighed om mellem Parlamentet og Kommissionen i rammeaftalen fra 2010; minder navnlig om, at ordningerne vedrørende tidsplanen for Kommissionens arbejdsprogram som fastlagt i bilag 4 til rammeaftalen fra 2010 skal overholdes ved gennemførelsen af punkt 6-11 i den nye interinstitutionelle aftale;
7. mener, at Kommissionen ved fremlæggelsen af sit arbejdsprogram, ud over de elementer, der er nævnt i punkt 8 i den nye interinstitutionelle aftale, bør angive, hvordan den påtænkte lovgivning kan begrundes i lyset af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, og præcisere dens europæiske merværdi;
8. glæder sig over oprettelsen af Kommissionens taskforce om nærhed, proportionalitet og "mindre, men mere effektivt", som skal arbejde side om side med den nye interinstitutionelle aftale for at øge tilliden hos borgerne, som anser nærhedsprincippet for at være et centralt aspekt af den demokratiske proces;
9. opfordrer Kommissionen til at fremlægge nogle mere inkluderende, mere detaljerede og mere pålidelige arbejdsprogrammer; anmoder navnlig om, at Kommissionens arbejdsprogram klart angiver den retlige karakter af hvert enkelt forslag, med præcise og realistiske tidsrammer; opfordrer Kommissionen til at sikre, at kommende lovgivningsforslag — navnlig centrale lovgivningspakker — kommer i god tid før udgangen af indeværende valgperiode, således at de to lovgivere får tilstrækkelig tid til at udøve deres beføjelser fuldt ud;

Onsdag den 30. maj 2018

10. tilskynder til udvikling af en effektiv lovgivning, der er i stand til at skabe større jobbeskyttelse og udvikle europæisk konkurrenceevne med særligt fokus på små og mellemstore virksomheder i alle økonomiens sektorer;

11. glæder sig over, at Kommissionen besvarede Parlamentets anmodninger om forslag til EU-retsakter i henhold til artikel 225 i TEUF for størstedelens vedkommende inden for den frist på tre måneder, der er nævnt i punkt 10 i den nye interinstitutionelle aftale; påpeger imidlertid, at Kommissionen ikke vedtog specifikke meddelelser som omhandlet i denne bestemmelse; opfordrer Kommissionen til at vedtage sådanne meddelelser med henblik på at sikre fuld gennemsigtighed og give et politisk svar på de anmodninger, der fremsættes af Parlamentet i dets beslutninger, og under behørig hensyntagen til Parlamentets relevante analyser angående den europæiske merværdi og omkostningerne ved fravær af EU-foranstaltninger;

12. understreger vigtigheden af et gennemsigtigt samarbejde i god tro mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen, som skal omsættes i praksis gennem et ægte engagement fra Kommissionens side for at inddrage Parlamentet og Rådet på samme niveau i gennemførelsen af dens programmering, og minder Kommissionen om dens forpligtelse til straks at reagere på lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige initiativbetænkninger; beklager, at adskillige initiativbetænkninger fortsat er ubesvarede, og opfordrer Kommissionen til inden for tre måneder at forelægge lovgiverne en begrundelse for tilbagetrækningen af en tekst og en begrundet reaktion på anmodninger om lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige forslag;

13. mener, at udeladelsen af alle henvisninger til brugen af alternative reguleringsmetoder i den nye interinstitutionelle aftale ikke ændrer noget ved Parlamentets holdning om, at såkaldte soft law-instrumenter kun bør anvendes med den allerstørste forsigtighed og på et behørigt begrundet grundlag for ikke at skade retssikkerheden og gennemsigtigheden af eksisterende lovgivning samt efter høring af Parlamentet ⁽²⁶⁾; er endvidere bekymret for, at en mangel på klare grænser for anvendelsen af soft law-instrumenter endog kan tilskynde til brug heraf, idet der ikke er nogen garanti for, at Parlamentet vil kunne foretage kontrol;

14. opfordrer Rådet og Kommissionen til at acceptere, at alternative reguleringsmetoder, forudsat at de er absolut nødvendige, bør medtages i de flerårige og årlige programmeringsdokumenter, så de kan identificeres og kontrolleres ordentligt af lovgiverne;

Værktøjer til bedre lovgivning

15. understreger, at konsekvensanalyser kan informere, men aldrig må være en erstatning for politiske beslutninger eller forsinke lovgivningsprocessen unødigt; understreger, at der gennem hele lovgivningsproceduren og i alle konsekvensanalyser af forslag til lovgivning skal lægges særlig vægt på de potentielle konsekvenser for de berørte parter, der har færrest muligheder for at fremføre deres betænkeligheder over for beslutningstagerne, herunder SMV'er, civilsamfundet, fagforeninger og andre, som ikke har fordel af en nem adgang til institutionerne; mener, at man ved konsekvensanalyser skal være lige så opmærksom på evalueringen af sociale, sundhedsmæssige og miljømæssige konsekvenser i særdeleshed, og at virkningerne for borgernes grundlæggende rettigheder og ligestilling mellem kvinder og mænd bør vurderes;

16. minder om, at SMV'er udgør 99 % af alle virksomheder i Unionen, genererer 58 % af omsætningen i Unionen og beskæftiger to tredjedele af samtlige privatansatte; minder desuden om, at Kommissionen i Small Business Act forpligtede sig til at implementere princippet om at "tænke småt først" i sin politik, og at dette omfatter SMV-testen til at vurdere virkningen af kommende lovgivning og administrative initiativer for SMV'er ⁽²⁷⁾; minder om, at Parlamentet i sin afgørelse af 9. marts 2016 om den nye interinstitutionelle aftale anførte, at ordlyden af den nye interinstitutionelle aftale ikke i tilstrækkelig grad forpligter de tre institutioner til at inddrage SMV'er og konkurrenceevnetest i deres konsekvensanalyser ⁽²⁸⁾; understreger vigtigheden af at tage hensyn til og være opmærksom på indvirkningen på konkurrenceevne og innovation og på SMV'ers behov på alle stadier af lovgivningscyklussen og udtrykker tilfredshed med, at det fastslås i Kommissionens retningslinjer for bedre regulering, at potentielle konsekvenser for SMV'er og konkurrenceevnen, hvor det er relevant, skal overvejes og rapporteres systematisk i alle konsekvensanalyser; henviser til, at SMV-test ofte udviser mangler i forbindelse med kvalitet og kohærent anvendelse; opfordrer Kommissionen til at overveje, hvordan der kan tages bedre hensyn til konsekvenserne for SMV'er, og agter at overvåge dette spørgsmål nøje i de kommende år;

⁽²⁶⁾ Se punkt 47 i Parlamentets beslutning af 9. september 2010 om bedre lovgivning – Kommissionens 15. årsrapport i overensstemmelse med artikel 9 i protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (EUT C 308 E af 20.10.2011, s. 66).

⁽²⁷⁾ Se punkt 16 i Parlamentets beslutning af 27. november 2014 om revision af Kommissionens retningslinjer for konsekvensanalyse og SMV-testens rolle.

⁽²⁸⁾ Se punkt 4 i Parlamentets afgørelse af 9. marts 2016 om indgåelse af en interinstitutionel aftale om bedre lovgivning mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen.

Onsdag den 30. maj 2018

17. opfordrer indtrængende Kommissionen til i forbindelse med bedre lovgivning at foretage en mere grundig vurdering af de sociale og miljømæssige konsekvenser af sin politik og dens virkninger for borgernes grundlæggende rettigheder, under hensyntagen til omkostningerne ved manglende lovgivning på EU-plan og til, at cost-benefit-analyser kun er ét ud af mange kriterier;
18. gentager sin opfordring til obligatorisk medtagelse i alle konsekvensanalyser af en afbalanceret analyse af de mellem- og langsigtede økonomiske, sociale, miljømæssige og sundhedsmæssige indvirkninger;
19. opfordrer Kommissionen til at anvende konsekvensanalyser og efterfølgende evalueringer til at undersøge foreneligheden af initiativer, forslag eller gældende lovgivning med målene for bæredygtig udvikling samt deres konsekvenser for henholdsvis fremskridtet med og gennemførelsen af disse mål;
20. minder om, at man ikke under forhandlingerne gik videre med ideen om et supplerende, teknisk, uafhængigt ad hoc-panel, der var indeholdt i Kommissionens oprindelige forslag til den nye interinstitutionelle aftale; påpeger, at formålet med at etablere et sådant panel var at øge konsekvensanalysernes uafhængighed, gennemsigtighed og objektivitet; minder om, at det blev aftalt i punkt 15 i den nye interinstitutionelle aftale, at Parlamentet og Rådet ville foretage konsekvensanalyser i forbindelse med deres egne væsentlige ændringer, der er stærkt nødvendige for en informeret og begrundet beslutning, af Kommissionens forslag, hvis og når de mener, at det er hensigtsmæssigt og nødvendigt; minder sine udvalg om vigtigheden af, at de benytter sig af dette redskab, når der er behov for det;
21. glæder sig over henvisningen i den nye interinstitutionelle aftale til medtagelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i anvendelsesområdet for konsekvensanalyser; understreger i denne forbindelse, at konsekvensanalyser altid bør omfatte en indgående og omhyggelig undersøgelse af, om et forslag overholder nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, og præcisere dets europæiske merværdi;
22. bemærker, at en stor del af Kommissionens forslag er ikke blevet ledsaget af konsekvensanalyser, og at udvalgene har udtrykt bekymring over, at kvaliteten og detaljeringsgraden af konsekvensanalyserne varierer fra at være omfattende til at være temmelig overfladisk; påpeger, at i den første fase af anvendelsen af den nye interinstitutionelle aftale var 20 af de 59 forslag fra Kommissionen, der blev medtaget i den fælles erklæring fra 2017, ikke ledsaget af konsekvensanalyser; minder i denne forbindelse om, at mens det under alle omstændigheder er fastsat, at initiativer, som forventes at få betydelige økonomiske, sociale eller miljømæssige konsekvenser, bør ledsages af en konsekvensanalyse, er det i punkt 13 i den interinstitutionelle aftale også fastlagt, at de initiativer, der er medtaget i Kommissionens arbejdsprogram eller i den fælles erklæring, generelt skal ledsages af en konsekvensanalyse;
23. glæder sig over, at det i den interinstitutionelle aftale fastslås, at der skal tages hensyn til den "europæiske merværdi" ved alle foreslåede EU-foranstaltninger samt til "omkostninger ved fravær af EU-tiltag", hvis der ikke træffes foranstaltninger på EU-plan, i forbindelse med fastlæggelsen af den lovgivningsmæssige dagsorden; understreger, at omkostningerne ved fravær af EU-tiltag anslås til 1,75 billioner EUR om året svarende til 12 % af EU's BNP (2016); udtrykker i den forbindelse sin anerkendelse af det arbejde, der udføres af Direktoratet for Konsekvensanalyse og Europæisk Merværdi i Europa-Parlamentets Forskningsstjeneste (EPRS);
24. opfordrer Kommissionen til yderligere at præcisere, hvordan den agter at vurdere omkostningerne ved fravær af EU — bl.a. omkostningerne for producenter, forbrugere, arbejdstagere, myndigheder og miljøet ved ikke at have harmoniseret lovgivning på EU-plan, og hvor divergerende nationale regler og politikker skaber ekstra omkostninger og gør politikkerne mindre effektive - jf. punkt 10 og 12 i den nye interinstitutionelle aftale; påpeger, at en sådan vurdering ikke kun bør foretages i tilfælde af udløbsklausuler, hen imod slutningen af et program, eller når der er planlagt en ophævelse, men også bør overvejes i tilfælde, hvor tiltag eller lovgivning på EU-plan endnu ikke er på plads eller er under revision;
25. minder om, at det tidligere Udvalg for Konsekvensanalyse er blevet erstattet af det nye Udvalg for Forskriftskontrol, hvorved uafhængigheden af bestyrelsen øges; gentager, at Udvalget for Forskriftskontrols og dets arbejdes uafhængighed, gennemsigtighed og objektivitet skal sikres, og at udvalgets medlemmer ikke bør underlægges politisk kontrol⁽²⁹⁾; understreger, at Kommissionen bør sikre, at alle udvalgets udtalelser, herunder negative udtalelser, gøres offentligt tilgængelige samtidigt med offentliggørelsen af de relevante konsekvensanalyser; opfordrer til en evaluering af Udvalget for Forskriftskontrols resultater i forbindelse med udførelsen af dets rolle med overvågning og objektiv vejledning angående konsekvensanalyser;

⁽²⁹⁾ Se punkt 12 i Parlamentets beslutning af 27. november 2014, jf. ovenfor, og punkt 6 i Parlamentets afgørelse af 9. marts 2016, jf. ovenfor.

Onsdag den 30. maj 2018

26. påpeger, at Parlamentets Direktorat for Konsekvensanalyse og Europæisk Merværdi, der er oprettet inden for rammerne af dets forvaltning, bistår udvalgene og tilbyder dem en række forskellige tjenesteydelser, som der skal være tilstrækkelige ressourcer til, så det sikres, at medlemmerne og udvalgene får den bedst mulige støtte; noterer sig med tilfredshed, at Udvalgsformandskonferencen den 12. september 2017 vedtog en ajourført udgave af håndbogen om konsekvensanalyse – retningslinjer for udvalgene;
27. opfordrer alle sine udvalg til at gennemgå Kommissionens konsekvensanalyser og Parlamentets forudgående konsekvensanalyser så tidligt som muligt i lovgivningsprocessen;
28. minder om, at Parlamentet i henhold til punkt 14 i den nye interinstitutionelle aftale ved behandling af Kommissionens lovgivningsforslag vil tage fuldt hensyn til Kommissionens konsekvensanalyser; minder i denne forbindelse om, at Parlamentets udvalg kan anmode Kommissionen om at fremlægge sin konsekvensanalyse og den valgte politiske løsning på et møde i hele udvalget, og opfordrer udvalgene til at benytte sig af denne mulighed mere regelmæssigt og af muligheden for at se en præsentation af Parlamentets egne tjenestegrenes første vurdering af Kommissionens konsekvensanalyse; påpeger imidlertid, at dette ikke må indskrænke råderummet for medlovgiverne;
29. glæder sig over den mulighed, Kommissionen har for at supplere sine egne konsekvensanalyser under lovgivningsprocessen; mener, at punkt 16 i den nye interinstitutionelle aftale bør fortolkes således, at Kommissionen efter anmodning fra Parlamentet eller Rådet straks bør levere sådanne supplerende konsekvensanalyser;
30. understreger betydningen af en rettidig, offentlig og åben inddragelse og høring af interessenter med tilstrækkelig tid til fyldestgørende svar; fastholder, at det er vigtigt, at Kommissionen gennemfører offentlige høringer på alle officielle sprog i den forberedende fase;
31. minder om, at det i henhold til punkt 17 i den nye interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning er op til de tre institutioner selv at beslutte, hvordan deres arbejde med konsekvensanalyse skal organiseres, herunder interne organisatoriske ressourcer og kvalitetskontrol;
32. glæder sig over, at de tre institutioner i punkt 17 i den nye interinstitutionelle aftale har forpligtet sig til at udveksle oplysninger om bedste praksis og metoder vedrørende konsekvensanalyser; er af den opfattelse, at dette bør omfatte deling af rådata, der underbygger Kommissionens konsekvensanalyse, hvis det er muligt, og navnlig hvis Parlamentet beslutter at supplere Kommissionens konsekvensanalyse med dets eget yderligere arbejde; tilskynder i denne forbindelse de tre institutioners tjenestegrene til at samarbejde i videst muligt omfang, herunder med hensyn til fælles kurser om konsekvensanalysemetoder, også med henblik på at opnå en fælles interinstitutionel metode i fremtiden;
33. understreger under henvisning til punkt 18 i den nye interinstitutionelle aftale betydningen af, at "Kommissionens oprindelige konsekvensanalyse og det eventuelle yderligere arbejde med konsekvensanalyse, som institutionerne udfører i løbet af lovgivningsprocessen", offentliggøres senest ved afslutningen af lovgivningsprocessen for at sikre åbenhed over for borgere og interessenter;
34. gentager sit synspunkt om, at interessenter, herunder faglige organisationer og civilsamfundet, bør kunne give et effektivt input til konsekvensanalyseprocessen så tidligt som muligt i høringsfasen, og opfordrer Kommissionen til med henblik herpå at gøre mere systematisk brug af køreplaner og indledende konsekvensanalyser og til at offentliggøre dem rettidigt i begyndelsen af konsekvensanalyseprocessen;
35. glæder sig over tilsagnet fra Kommissionen om at gennemføre en bred høring, før den vedtager et forslag, og tilskynder navnlig til direkte deltagelse af SMV'er, civilsamfundet og andre slutbrugere i høringerne; noterer sig med tilfredshed, at Kommissionens reviderede retningslinjer for bedre regulering går i denne retning;
36. fremhæver de nye bestemmelser om offentlige høringer og høringer af interessenter, der bør fungere som et vigtigt redskab både i den forberedende fase og i hele lovgivningsprocessen;
37. opfordrer indtrængende Kommissionen til at overholde de obligatoriske frister, der er fastsat for gennemførelsesrapporter og revision af direktiver og forordninger;

Onsdag den 30. maj 2018

38. understreger betydningen af den efterfølgende evaluering af gældende lovgivning, i overensstemmelse med princippet om først at evaluere, og anbefaler, at den om muligt tager form af efterfølgende konsekvensanalyser under anvendelse af den samme metode som ved den forudgående konsekvensanalyse vedrørende den samme retsakt, så der kan foretages en bedre evaluering af resultaterne af retsakten;

39. glæder sig over punkt 22 i den nye interinstitutionelle aftale, hvorefter de tre institutioner er enige om, hvor det er relevant, til støtte for evalueringsprocessen at fastsætte krav om rapportering, overvågning og evaluering i lovgivningen, samtidig med at overregulering og administrative byrder undgås, navnlig for medlemsstaterne; noterer sig de udfordringer, der er forbundet med at indsamle data i medlemsstaterne om virkningerne af lovgivning, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere deres bestræbelser i denne henseende;

40. glæder sig over punkt 23 i den nye interinstitutionelle aftale, hvorefter de tre institutioner er enige om systematisk at overveje anvendelse af revisionsklausuler i lovgivningen; opfordrer Kommissionen til at medtage revisionsklausuler i sine forslag, når det er relevant, og til i modsat fald at give en begrundelse for sin fravigelse af denne hovedregel;

Lovgivningsinstrumenter

41. glæder sig over tilsagnene fra Kommissionen med hensyn til omfanget af den begrundelse, der ledsager alle dens forslag; udtrykker især tilfredshed med, at Kommissionen også vil forklare, hvordan de foreslåede foranstaltninger er berettigede i lyset af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet; understreger i den forbindelse betydningen af en styrket og samlet vurdering og begrundelse vedrørende overholdelsen af disse principper samt den europæiske merværdi af den foreslåede foranstaltning;

42. mener, at der skal være sammenhæng mellem begrundelsen og konsekvensanalysen vedrørende det samme forslag; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre en sådan sammenhæng og til at forklare sit valg, hvis den fraviger konklusionerne i konsekvensanalysen;

43. henleder opmærksomheden på, at Kommissionen i punkt 25 i den nye interinstitutionelle aftale kun har forpligtet sig til at tage "behørigt hensyn til forordningers og direktivers forskellige karakter og virkninger"; gentager sin anmodning om, at der under henvisning til Monti-rapporten i højere grad bør gøres anvendelse af forordninger i lovgivningen ⁽³⁰⁾ i overensstemmelse med de retlige krav i traktaterne om anvendelse heraf med henblik på at sikre konsekvens, forenkling og retssikkerhed i hele Unionen;

44. glæder sig over de tre institutioners tilsagn om at udveksle synspunkter om ændringer af retsgrundlaget, jf. punkt 25 i den nye interinstitutionelle aftale; fremhæver sit Retsudvalgs rolle og ekspertise med hensyn til at kontrollere retsgrundlag ⁽³¹⁾; minder om Parlamentets holdning om, at det vil modsætte sig ethvert forsøg på at undergrave Parlamentets lovgivningsbeføjelser ved hjælp af uberettede ændringer af retsgrundlaget; opfordrer Rådet til fuldt ud at respektere sit tilsagn om at fortsætte en dialog med Parlamentet i tilfælde af uenighed med det foreslåede retsgrundlag, navnlig i politisk følsomme sager;

45. påpeger, at valget af retsgrundlag for Kommissionens forslag bør være begrundet i objektive forhold, som kan underkastes domstolskontrol; understreger imidlertid, at Parlamentet som medlovgiver har ret til at foreslå ændringer af retsgrundlaget på grundlag af sin fortolkning af traktaterne;

Delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter

46. understreger vigtigheden af det princip, der er nedfældet i punkt 26 i den nye interinstitutionelle aftale, og gentager, at det henhører under lovgiverens kompetence at beslutte, om og i hvilket omfang delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter skal anvendes inden for rammerne af traktaterne og i lyset af EU-Domstolens retspraksis ⁽³²⁾;

47. bemærker, at delegationen af beføjelser til Kommissionen ikke kun er et teknisk anliggende, men også kan omfatte spørgsmål af politisk følsomhed, som er af stor betydning for unionsborgere, forbrugere og virksomheder;

⁽³⁰⁾ Se punkt 5 i Parlamentets beslutning af 14. september 2011 om bedre lovgivning, subsidiaritet, proportionalitet og intelligent lovgivning.

⁽³¹⁾ Se Europa-Parlamentets forretningsorden, bilag V, punkt XVI.1.

⁽³²⁾ Se betragtning D i Parlamentets beslutning af 25. februar 2014 om opfølgning på delegationen af lovgivningsbeføjelser og medlemsstaternes kontrol med Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser, jf. ovenfor.

Onsdag den 30. maj 2018

48. glæder sig over Kommissionens bestræbelser på at overholde den frist, der er fastsat i punkt 27 i den nye interinstitutionelle aftale for et forslag om tilpasning af alle basisretsakter, der stadig henviser til forskriftsproceduren med kontrol; mener endvidere, at alle sager, der tidligere blev behandlet efter forskriftsproceduren med kontrol, som hovedregel nu bør tilpasses til artikel 290 i TEUF og dermed konverteres til delegerede retsakter ⁽³³⁾;

49. advarer om, at medtagelsen af forpligtelsen for Kommissionen til systematisk at benytte sig af medlemsstaternes eksperter i forbindelse med udarbejdelsen af delegerede retsakter ikke bør indebære, at proceduren gøres meget lig, om ikke helt identisk med den, der er fastsat for udarbejdelsen af gennemførelsesretsakter, navnlig hvad angår de proceduremæssige rettigheder, der tillægges disse eksperter; mener, at dette også kan udviske forskellene mellem de to typer retsakter i et sådant omfang, at det de facto kunne føre til en genoplivning af komitologimekanismen fra før Lissabontraktaten;

50. udtrykker utilfredshed med, at Rådet på trods af Parlamentets indrømmelser stadig er meget tilbageholdende med at acceptere delegerede retsakter, når kriterierne i artikel 290 i TEUF er opfyldt; minder om, at den nye interinstitutionelle aftale som anført i betragtning 7 skal lette forhandlingerne inden for rammerne af den almindelige lovgivningsprocedure og forbedre anvendelsen af artikel 290 og 291 i TEUF; påpeger, at Rådet ikke desto mindre i adskillige lovgivningssager enten har insisteret på tildeling af gennemførelsesbeføjelser i henhold til artikel 291 i TEUF eller på medtagelse af alle elementer, der ud fra en abstrakt bedømmelse kan gøres til genstand for delegation af beføjelser eller tildeling af gennemførelsesbeføjelser i selve basisretsakten; udtrykker skuffelse over, at Kommissionen i disse tilfælde ikke forsvarede sine egne oprindelige forslag;

51. er stærkt bekymret over, at Rådet næsten systematisk forsøger at erstatte delegerede retsakter med gennemførelsesretsakter; finder det særligt uacceptabelt, at Rådet forsøger at udnytte tilpasningen af retsakter til Lissabontraktaten til at erstatte forskriftsproceduren med kontrol med gennemførelsesretsakter frem for delegerede retsakter;

52. glæder sig over indledningen af de interinstitutionelle forhandlinger, der er nævnt i punkt 28 i den nye interinstitutionelle aftale; bekræfter sin holdning om de ikkebindende kriterier for anvendelse af artikel 290 og 291 i TEUF som fastsat i dets beslutning af 25. februar 2014 ⁽³⁴⁾; mener, at de bør danne grundlaget for disse forhandlinger;

53. minder om, at vigtige politiske elementer, såsom EU-lister eller -registre over produkter eller stoffer, bør vedblive at være en integreret del af basisretsakten, eventuelt i form af et bilag, og derfor kun bør ændres ved hjælp af delegerede retsakter; understreger, at oprettelsen af selvstændige lister bør undgås af hensyn til retssikkerheden;

54. mener, at kriterierne for anvendelsen af artikel 290 og 291 i TEUF skal tage hensyn til EU-Domstolens domme, f.eks. dommene i biocid-sagen, sagen om den delegerede retsakt om CEF og sagen om visumgensidighedsmekanismen ⁽³⁵⁾;

55. glæder sig over Kommissionens tilsagn om, at den, hvis der er behov for en bredere ekspertise i starten af forberedelsen af udkast til gennemførelsesretsakter, vil gøre brug af ekspertgrupper, høre særlige interessenter og/eller foretage offentlige høringer, hvor det er relevant; mener, at Parlamentet bør underrettes behørigt, når der indledes en sådan høringsproces;

56. noterer sig med tilfredshed, at Kommissionen i punkt 28 i den nye interinstitutionelle aftale gik med til at sikre, at Parlamentet og Rådet har lige adgang til alle oplysninger om delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, således at de vil modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter; glæder sig over, at eksperter fra Parlamentet og Rådet systematisk vil have adgang til Kommissionens ekspertgruppemøder, som medlemsstaternes eksperter indbydes til, og som omhandler udarbejdelse af delegerede retsakter; opfordrer Kommissionen til at overholde dette tilsagn reelt og konsekvent; bemærker, at den pågældende adgang allerede er blevet forbedret;

57. understreger behovet for at forbedre det uformelle samarbejde i den forberedende fase af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter; advarer mod, at man under forberedelsen af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter taber de to lovgiveres hensigt - som udtrykt i en lovgivningsmæssig retsakt og som en del af dennes formål - af syne; understreger betydningen af registret over delegerede retsakter, som nu er operationelt;

⁽³³⁾ Se punkt 6 i Parlamentets beslutning af 25. februar 2014 om opfølgning på delegationen af lovgivningsbeføjelser og medlemsstaternes kontrol med Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser, jf. ovenfor.

⁽³⁴⁾ Ibidem, punkt 1.

⁽³⁵⁾ Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. marts 2014, *Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union*, jf. ovenfor; Domstolens dom af 17. marts 2016, *Europa-Parlamentet mod Europa-Kommissionen*, jf. ovenfor; Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. juni 2016, *Parlamentet mod Rådet*, jf. ovenfor.

Onsdag den 30. maj 2018

58. beklager, at Kommissionen i mange tilfælde betragter niveau 2-foranstaltninger foreslået af de tre myndigheder for finansielle tjenesteydelser (ESAME, EBA og EIOPA) som vedtaget uden ændringer, hvorved Parlamentet får mindre tid til at behandle sagen, når der er foretaget vigtige eller et betydeligt antal ændringer;

59. roser de hurtige fremskridt, der er gjort på interinstitutionelt plan med oprettelsen af et fælles funktionelt register over delegerede retsakter, og glæder sig over den officielle lancering af registret den 12. december 2017;

60. ser frem til at gøre brug af et velstruktureret og brugervenligt funktionelt register over delegerede retsakter, som blev offentliggjort den 12. december 2017, og som Parlamentet havde anmodet om;

61. påpeger, at forbedrede lovgivningsprocedurer på EU-plan med et rettidigt og mere dybdegående interinstitutionelt samarbejde kan resultere i en mere konsekvent og harmoniseret anvendelse af EU-retten;

Gennemsigtighed i og koordinering af lovgivningsprocessen

62. glæder sig over, at det fastslås i punkt 32 i den nye interinstitutionelle aftale, at Parlamentet og Rådet som medlovgivere skal udøve deres beføjelser på lige fod, og at Kommissionen skal udføre sin rolle som mægler ved at behandle den lovgivende myndigheds to parter lige; minder om, at dette princip er allerede knæsat i Lissabontraktaten; anmoder derfor Kommissionen om at gøre alle relevante dokumenter i tilknytning til lovgivningsforslag, herunder uofficielle dokumenter, tilgængelige over for begge lovgivere på samme tid og om muligt offentliggøre dem;

63. beklager, at punkt 33 og 34 i den nye interinstitutionelle aftale endnu ikke har ført til en forbedring af informationsstrømmen fra Rådet, navnlig eftersom der synes at være en generel mangel på information om de spørgsmål, som medlemsstaterne rejser i Rådet, og ikke at være nogen systematisk tilgang til at lette den gensidige udveksling af synspunkter og oplysninger; noterer sig med bekymring, at informationsstrømmen normalt er meget forskellig fra formandskab til formandskab og varierer mellem tjenestegrene i Rådets generalsekretariat; understreger, at medlovgiverne har asymmetrisk adgang til information, idet Rådet kan overvære møder i Parlamentets udvalg, hvorimod Parlamentets repræsentanter ikke inviteres til at deltage i møderne i Rådets arbejdsgrupper; mener derfor, at en konsekvent gennemsigtig procedure vil være på sin plads; foreslår, at Rådet som en regel bør afholde alle sine møder i offentlighed, som Parlamentet gør det;

64. anmoder om, at punkt 33 og 34 i den nye interinstitutionelle aftale bliver gennemført fuldt ud; anmoder navnlig Rådet om, at dagsordenerne, arbejdsdokumenterne og formandskabets forslag fra arbejdsgrupperne og komitéen af faste repræsentanter for medlemsstaternes regeringer (Coreper) sendes til Parlamentet på en regelmæssig og struktureret måde, så der kan blive et tilsvarende informationsniveau mellem medlovgiverne; mener, at punkt 33 og 34 i den nye interinstitutionelle aftale bør fortolkes således, at man ud over at indbyde Parlamentet til uformelle drøftelser kan opfordre det til at sende en repræsentant til møderne i Rådets arbejdsgrupper og Coreper;

65. understreger, at bestræbelser på synkronisering og fremskyndelse af lovgivningsprocessen som omhandlet i henholdsvis punkt 35 og 36 i den nye interinstitutionelle aftale kun må finde sted, idet det samtidig sikres, at de enkelte institutioners beføjelser bevares fuldt ud; mener derfor, at synkronisering eller fremskyndelse under ingen omstændigheder må medføre, at andre institutioner pålægger Parlamentet en tidsplan;

66. opfordrer indtrængende til, at bestræbelserne på at oprette den særlige fælles database over lovgivningssagernes status som omhandlet i punkt 39 i den nye interinstitutionelle aftale intensiveres; minder om, at denne database bør indeholde oplysninger om alle skridt i lovgivningsproceduren for at fremme sporbarheden heraf; mener, at dette også bør omfatte oplysninger om konsekvensanalyseprocessen;

67. minder de tre EU-institutioner om, at der er behov for yderligere fremskridt med hensyn til oprettelsen af en særlig fælles database med status over de forskellige lovgivningsmæssige dossierer;

68. foreslår, at Rådet mødes med Parlamentet mindst én gang i løbet af høringsproceduren, således at Parlamentet kan fremlægge og begrunde de vedtagne ændringsforslag, og Rådet får mulighed for at tage stilling til hvert enkelt af dem; foreslår, at Rådet i alle tilfælde afgiver et skriftligt svar;

69. foreslår, at Parlamentet foretager en kvantitativ undersøgelse af effektiviteten af høringsproceduren;

Onsdag den 30. maj 2018

70. opfordrer indtrængende Kommissionen til at overholde de tidsfrister, der er fastsat i forordningen om de europæiske tilsynsmyndigheder, når den træffer afgørelse om, hvorvidt den vil godkende, ændre eller ikke godkende udkast til tekniske standarder, og til i det mindste officielt at underrette de to lovgivere i god tid forinden, hvis den undtagelsesvist ikke er i stand til at overholde disse tidsfrister, med angivelse af begrundelsen herfor; understreger, at Kommissionen for nylig undlod at gøre dette i adskillige tilfælde; minder Kommissionen om, at de procedurer, hvorved Parlamentet erklærer, at det ikke har nogen indvendinger mod en retsakt, ikke er beregnet til at kompensere for forsinkelser opstået i Kommissionen, og at disse procedurer i væsentlig grad griber ind i den tid, som Parlamentet råder over til at udøve sine kontrolbeføjelser;

71. glæder sig over, at de interinstitutionelle forhandlinger, der er nævnt i punkt 40 i den nye interinstitutionelle aftale, begyndte i november 2016; noterer sig med skuffelse, at der efter mere end et års drøftelser, tre forhandlingsrunder på politisk niveau og en række møder på teknisk plan endnu ikke er opnået enighed på trods af en klar og fast retspraksis; noterer sig de fremskridt, der hidtil er gjort, og insisterer på det kraftigste på, at disse forhandlinger bør afsluttes under det bulgarske formandskab;

72. glæder sig over den skriftlige orientering fra Kommissionen forud for internationale konferencer og de daglige mundtlige briefer fra formandskabet for Rådet og Kommissionen i forbindelse med disse konferencer;

73. beklager, at Parlamentet ikke som observatør har tilladelse til at deltage i Unionens koordineringsmøder under internationale konferencer;

74. minder Rådet og Kommissionen om, at praktiske ordninger i forbindelse med internationale aftaler skal være i overensstemmelse med traktaterne, navnlig artikel 218, stk. 10, i TEUF, og tage hensyn til EU-Domstolens domme, f.eks. dommene i Tanzania-sagen og Mauritius-sagen ⁽³⁶⁾;

75. opfordrer de andre institutioner til at overholde traktaterne og forordningerne samt relevant retspraksis med henblik på at sikre, at Parlamentet:

- a) straks får fuldstændige og korrekte oplysninger under hele livscyklussen for internationale aftaler på en proaktiv, struktureret og strømlinet måde, uden at Unionens forhandlingsposition undergraves, og får tilstrækkelig tid til at give udtryk for sine synspunkter i alle faser og så vidt muligt få taget hensyn til dem
- b) får korrekte oplysninger om og bliver inddraget i gennemførelsen af aftalerne, navnlig i forbindelse med de afgørelser, som træffes af de organer, der oprettes ved aftalerne, og får lov til fuldt ud at udøve sine rettigheder som medlovgiver, når de har indvirkning på EU-lovgivningen
- c) underrettes proaktivt om Kommissionens holdning i internationale fora såsom WTO, UNCTAD, OECD, UNDP, FAO og UNHRC;

76. mener, at det er vigtigt horisontalt at respektere den mangeårige praksis med at afvente Parlamentets godkendelse, inden handels- og investeringsbestemmelserne i politisk vigtige aftaler anvendes foreløbigt, således som kommissær Cecilia Malmström også lovede det under høringen af hende den 29. september 2014; opfordrer Rådet, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at fortsætte med udvidelsen af denne praksis til at omfatte alle internationale aftaler;

77. bemærker, at Parlamentet er parat til at gå til Den Europæiske Unions Domstol igen for at sikre, at dets rettigheder respekteres, såfremt der ikke gøres endegyldige fremskridt i forhandlingerne om punkt 40 i den nye interinstitutionelle aftale;

78. bemærker, at hver enkelt institution bør være sig bevidst, at dens ansvar som lovgiver ikke ophører, efter at internationale aftaler er indgået; understreger, at der er behov for en tæt overvågning af gennemførelsen og løbende bestræbelser på at sikre, at aftaler opfylder deres mål; opfordrer institutionerne til at udvide bedste praksis og en samordnet tilgang til også at gælde ved gennemførelse og evaluering af internationale aftaler;

⁽³⁶⁾ Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. juni 2016, *Parlamentet mod Rådet*, jf. ovenfor; Domstolens dom (Store Afdeling) af 24. juni 2014, *Parlamentet mod Rådet*, jf. ovenfor.

Onsdag den 30. maj 2018

79. bemærker, at konsekvensanalyser, der også omfatter en analyse af menneskerettighedssituationen, kan være et vigtigt redskab i forbindelse med forhandlinger om handels- og investeringsaftaler, idet de hjælper parterne til at overholde deres menneskerettighedsforpligtelser, og minder om den bindende karakter, som aftaler såsom den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder har;

80. opfordrer Kommissionen og Rådet til fuldt ud at respektere fordelingen af kompetencer mellem Unionen og medlemsstaterne, jf. udtalelse 2/15 af 16. maj 2017 fra EU-Domstolen, i forbindelse med vedtagelsen af forhandlingsdirektiver, forhandlinger om og retsgrundlaget for forslag vedrørende undertegnelse og indgåelse og navnlig Rådets undertegnelse og indgåelse af internationale handelsaftaler;

81. opfordrer de europæiske repræsentanter til at lægge særlig vægt på overensstemmelsen mellem internationale standarder/krav og gældende bindende EU-lovgivning;

82. opfordrer Kommissionen til at udlevere dokumenter, der redegør for dens holdning i de internationale organisationer, der fastsætter standarder på det finansielle, monetære og reguleringsmæssige område, særlig Baselkomitéen for Banktilsyn; anmoder om, at Parlamentet underrettes fuldt ud på alle stadier i udviklingen af internationale standarder, som kan have en indvirkning på EU-retten;

83. opfordrer til etablering og formalisering af en finansiell dialog med henblik på at vedtage og skabe sammenhængende europæiske holdninger forud for store internationale forhandlinger i overensstemmelse med dets beslutning af 12. april 2016 om Unionens rolle i forbindelse med de internationale finansielle, monetære og regulerende institutioner og organer ⁽³⁷⁾; understreger, at sådanne holdninger på grundlag af detaljerede retningslinjer, der kan suppleres af proaktive "vejledende" beslutninger, bør drøftes og være kendt på forhånd, og at der bør sikres en opfølgning, hvor Kommissionen regelmæssigt rapporterer tilbage om anvendelsen af disse retningslinjer;

84. minder om sin erklæring vedtaget den 15. marts 2018 om fastlæggelse af hjemstedet for Det Europæiske Lægemiddelagentur ⁽³⁸⁾, hvori Parlamentet har beklaget, at der ikke var blevet taget behørigt hensyn til dets rolle og rettigheder som medlovgiver på lige fod med Rådet;

85. anerkender mandatet, som blev godkendt af Coreper den 6. december 2017, hvor man nåede til enighed om Rådets holdning til Kommissionens forslag om et obligatorisk åbenhedsregister; opfordrer alle parter til at afslutte forhandlingerne i en ånd af godt samarbejde for at forbedre gennemsigtigheden af lovgivningsproceduren;

86. noterer sig De Capitani-dommen ⁽³⁹⁾, som bekræfter, at principperne om offentlighed og gennemsuelighed er indbygget i EU's lovgivningsproces, og at ingen generel formodning om nægtelse af aktindsigt kan tiltrædes med hensyn til lovgivningsmæssige dokumenter, herunder fra triloger;

Gennemførelse og anvendelse af EU-lovgivning

87. understreger vigtigheden af princippet i punkt 43 i den nye interinstitutionelle aftale om, at når medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelse af direktiver i national ret vælger at tilføje elementer, som på ingen måde vedrører denne EU-lovgivning, bør sådanne tilføjelser være identificerbare, enten via gennemførelsesretsakt(er) eller via dertil knyttede dokumenter; noterer sig, at der ofte stadig mangler sådanne oplysninger; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at handle konsekvent og i fællesskab om at løse problemet med manglende gennemsigtighed og andre problemer med "overregulering" ⁽⁴⁰⁾;

88. er af den opfattelse, at der i forbindelse med implementering og gennemførelse af EU-retsakter i national ret klart skal skelnes mellem tilfælde af overregulering, hvor medlemsstaterne indfører yderligere administrative krav, der ikke vedrører EU-retten, og fastsættelse af højere standarder, der går videre end de EU-dækkende minimumsstandarder for miljø- og forbrugerbeskyttelse, sundhedspleje og fødevarer sikkerhed;

⁽³⁷⁾ EUT C 58 af 15.2.2018, s. 76.

⁽³⁸⁾ Se vedtagne tekster, P8_TA(2018)0086.

⁽³⁹⁾ Rettens dom (Syvende Udvidede Afdeling) af 22. marts 2018, *De Capitani mod Europa-Parlamentet*, sag T-540/15, ECLI:EU:T:2018:167.

⁽⁴⁰⁾ Se punkt 7 i Parlamentets beslutning af 21. november 2012 om den 28. årsrapport om kontrollen med anvendelsen af EU-retten (2010) (EUT C 419 af 16.12.2015, s. 73).

Onsdag den 30. maj 2018

89. mener, at de tre institutioner for at mindske problemerne med "overregulering" bør forpligte sig til at vedtage EU-lovgivning, der er klar og let gennemførlig, og som har en konkret europæisk merværdi; minder om, at selv om man bør undgå yderligere unødvendige administrative byrder, bør dette ikke forhindre medlemsstaterne i at bibeholde eller træffe mere ambitiøse foranstaltninger og indføre højere standarder på det sociale område, miljøområdet og for forbrugerbeskyttelse i tilfælde, hvor der kun er fastlagt minimumsstandarder i EU-lovgivningen;

90. opfordrer medlemsstaterne til så vidt muligt at undlade at skabe yderligere administrative krav, når de gennemfører EU-lovgivning i national ret, og til i overensstemmelse med punkt 43 i den interinstitutionelle aftale at gøre sådanne tilføjelser identificerbare i gennemførelsesretsakten eller dertil knyttede dokumenter;

91. minder om, at medlemsstaterne i henhold til punkt 44 i den nye interinstitutionelle aftale bliver opfordret til at samarbejde med Kommissionen om at indhente oplysninger og data, som er nødvendige for at kunne overvåge og evaluere gennemførelsen af EU-retten; opfordrer derfor medlemsstaterne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at leve op til deres tilsagn, bl.a. ved at levere sammenligningstabeller med klare og præcise oplysninger om nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiver i deres nationale retsorden, som aftalt i den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter og den fælles politiske erklæring af 27. oktober 2011 fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om forklarende dokumenter;

92. mener, at det tilsagn, som Kommissionen har givet i henhold til punkt 45 i den nye interinstitutionelle aftale, bør fortolkes således, at Parlamentets adgang til oplysninger vedrørende traktatbrudsprocedurer og procedurerne forud herfor vil blive forbedret betydeligt, under behørig overholdelse af reglerne om fortrolighed; gentager i dette øjemed sine mangeårige anmodninger til Kommissionen angående de oplysninger, som Parlamentet har ret til at få adgang til ⁽⁴¹⁾;

93. gentager sin påskønnelse af EU Pilot-ordningens problemløsningsmekanisme som en mere uformel, men ikke desto mindre effektiv metode til at sikre overholdelse af EU-retten fra medlemsstaternes side ⁽⁴²⁾; beklager Kommissionens meddelelse om, at den fremover som hovedregel vil indlede traktatbrudsprocedurer uden at gøre brug af mekanismen ⁽⁴³⁾;

94. erindrer om, at medlemmerne af Kommissionen er forpligtet til at respektere lovgivningsbeføjelserne hos medlemmerne af Europa-Parlamentet; mener, at de skal stille alle uafhængige undersøgelser, som de baserer deres beslutningstagning på, til rådighed for Parlamentet og ligeledes offentliggøre undersøgelser, som modsiger deres konklusioner;

95. beklager, at ikke alle oversættelser af lovgivningsforslag gøres tilgængelige på samme tid, hvilket forsinker lovgivningsprocessen;

96. understreger, at en effektiv EU-lovgivning, for så vidt angår anvendelsen heraf, skal søge at sikre, at de heri fastlagte procedurer er i samklang med selve formålet med retsakten, navnlig det ultimative mål om at beskytte miljøet, når det drejer sig om at sikre en høj grad af miljøbeskyttelse;

97. anerkender betydningen af det arbejde, som gøres i Udvalget for Andragender for at vurdere kvaliteten af EU-lovgivningen med hensyn til dens anvendelse i praksis og som grundlag for forbedring af de lovgivningsmæssige tekster og procedurer; påpeger i den forbindelse vigtigheden af et ægte interinstitutionelt samarbejde med Kommissionen med henblik på at sikre behørig behandling af andragenderne;

Forenkling

98. glæder sig over tilsagnet i punkt 46 i den nye interinstitutionelle aftale om en hyppigere anvendelse af den lovgivningsmæssige omarbejdningsteknik; gentager, at denne teknik bør være den almindelige lovgivningsteknik som et uvurderligt værktøj til at opnå forenkling ⁽⁴⁴⁾; mener dog, at Kommissionen i tilfælde af en fuldstændig revision af politikken i stedet for at anvende omarbejdningsteknikken bør fremsætte et forslag til en helt ny retsakt om ophævelse af den eksisterende lovgivning, så de to lovgivere kan indlede brede og effektive politiske drøftelser, idet deres beføjelser som nedfældet i traktaterne bevares fuldt ud;

⁽⁴¹⁾ Se punkt 21 og 22 i Parlamentets beslutning af 4. februar 2014 om den 29. årsrapport om kontrollen med gennemførelsen af EU-retten (2011).

⁽⁴²⁾ Se punkt 16 i Parlamentets beslutning af 6. oktober 2016 om tilsyn med anvendelsen af EU-retten: Årsberetningen for 2014 (Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0385).

⁽⁴³⁾ Se punkt 2 i Kommissionens meddelelse med titlen "EU-retten: Bedre resultater gennem bedre anvendelse", jf. ovenfor (se side 12 i EUT C 18 af 19.1.2017).

⁽⁴⁴⁾ Se punkt 41 i Parlamentets beslutning af 14. september 2011, jf. ovenfor.

Onsdag den 30. maj 2018

99. minder om, at bedre lovgivning i forbindelse med vurdering af unødige lovgivningsmæssige og administrative byrder i henhold til den aftale, der er indgået af de tre institutioner i stk. 47 og 48 i den nye interinstitutionelle aftale, og i forbindelse med undersøgelse af mulige målsætninger for byrdereduktion med henblik på at sænke omkostningerne for administrationer og virksomheder, herunder SMV'er, i givet fald også kan betyde mere EU-lovgivning, herunder harmonisering af forskelle i national lovgivning, idet der tages hensyn til fordelene ved lovgivningsmæssige foranstaltninger og konsekvenserne af manglende handling på EU-plan med hensyn til sociale, miljømæssige og forbrugermæssige standarder, og i betragtning af, at medlemsstaterne frit kan anvende højere standarder, hvis blot minimumsstandarder er defineret i EU-retten; minder endvidere om, at den horisontale sociale bestemmelse i artikel 9 i TEUF pålægger Unionen at tage nøje hensyn til den indflydelse, EU-lovgivning om sociale standarder og arbejdspladser, herunder passende høring af arbejdsmarkedets parter, navnlig fagforeninger, forbrugere og repræsentanter for sårbare gruppers interesser, med respekt for arbejdsmarkedets parter selvstændighed og de aftaler, som disse kan indgå i overensstemmelse med artikel 155 i TEUF; understreger derfor, at reduktionen af de administrative byrder ikke nødvendigvis er ensbetydende med afregulering, og at den under alle omstændigheder må ikke kompromittere de grundlæggende rettigheder, miljøstandarder og sociale standarder samt arbejds-, sundheds- og sikkerheds-, forbrugerbeskyttelses-, ligestillings- og dyrevelfærdsstandarder, herunder oplysningskravene i forbindelse hermed, og at denne reduktion af byrderne derfor ikke må gå ud over arbejdstagernes rettigheder - uanset virksomhedens størrelse - eller føre til en stigning i usikre ansættelseskontrakter;

100. glæder sig over Kommissionens første årlige undersøgelse af byrden foretaget i forbindelse med forenkling af EU-lovgivningen, hvortil den gennemførte en Flash Eurobarometer-undersøgelse om erhvervslivets opfattelse af reguleringen baseret på samtaler med over 10 000 virksomheder i alle 28 medlemsstater, hovedsagelig SMV'er, der afspejler fordelingen af virksomheder i Unionen; henleder opmærksomheden på resultaterne af undersøgelsen, som bekræfter, at det fortsat er relevant at fokusere på at fjerne unødige omkostninger, og viser, at der er et komplekst samspil af forskellige faktorer, som påvirker opfattelsen hos virksomhederne, hvilket også kan være forårsaget af forskelle i de nationale administrative og retlige systemer vedrørende gennemførelsen af lovgivningen; påpeger, at overregulering og sågar ukorrekt mediedækning også kan påvirke denne opfattelse; mener, at idéen om en årlig undersøgelse af byrden, samtidig med at den er et vigtigt redskab til identifikation af problemer med gennemførelsen og anvendelsen af EU-lovgivningen, ikke kan give anledning til at antage, at forordningen i sagens natur medfører uforholdsmæssigt store administrative byrder; er enig med Kommissionen i, at den eneste måde, hvorpå man konkret kan finde frem til, hvad der rent faktisk kan forenkles, strømlines eller elimineres, er at indhente synspunkter fra alle interessenter, herunder dem, der ikke er så stærkt repræsenteret, og faglige organisationer om specifikke retsakter eller forskellige dele af lovgivningen, der gælder for en bestemt sektor; opfordrer Kommissionen til at forbedre den årlige undersøgelse af byrden på grundlag af de indhøstede erfaringer fra den første udgave, til at anvende gennemsigtige og kontrollerbare dataindsamlingsmetoder, til at være særlig opmærksom på SMV'ernes behov og til at medtage både faktiske og opfattede byrder;

101. noterer sig endvidere resultatet af Kommissionens vurdering af, om det er muligt at fastsætte mål om at mindske byrden i specifikke sektorer, uden at det sker på bekostning af formålet med lovgivningen; opfordrer Kommissionen til at fastsætte mål for reduktion af byrderne i forbindelse med hvert enkelt initiativ på en fleksibel, men evidensbaseret og pålidelig måde, og i fuldt samråd med interessenterne, som det allerede er tilfældet under REFIT;

102. understreger, at en EU-bestemmelse almindeligvis erstatter 28 nationale bestemmelser, hvilket styrker det indre marked og fører til mindre bureaukrati;

103. understreger vigtigheden af at undgå unødigt bureaukrati og at tage hensyn til sammenhængen mellem virksomhedens størrelse og de ressourcer, der er nødvendige for at opfylde forpligtelser;

Gennemførelse og overvågning af den nye interinstitutionelle aftale

104. bemærker, at Formandskonferencen regelmæssigt vil modtage en rapport udarbejdet af formanden med en beskrivelse af den aktuelle status for gennemførelsen både internt og interinstitutionelt; mener, at denne rapport bør tage behørigt hensyn til den vurdering, der er foretaget af Udvalgsformandskonferencen på grundlag af erfaringerne fra de forskellige udvalg, navnlig Retsudvalget, som er det udvalg, der har ansvaret for bedre lovgivning og forenkling af EU-lovgivningen ⁽⁴⁵⁾;

⁽⁴⁵⁾ Se Europa-Parlamentets forretningsorden, bilag V, punkt XVI.3.

Onsdag den 30. maj 2018

105. glæder sig over det første årlige interinstitutionelle statusmøde på højt niveau om gennemførelsen af den interinstitutionelle aftale, der fandt sted den 12. december 2017; opfordrer Udvalgsformandskonferencen til over for Formandskonferencen at fremkomme med enhver henstilling angående gennemførelsen af den nye interinstitutionelle aftale, som den anser for relevant;

o

o o

106. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
